

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/70/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413204404
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2013:5413204404.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova 8, IČO: 35697270, proti žalovanému: F. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. A. - V. B., H. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie sumy 957,51 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 751,71 eura s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 718,51 eura za obdobie od 23.12.2011 až do jej zaplatenia, a s 5,5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,20 eura za obdobie od 12.09.2013 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamieta.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 31,92 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou na tunajší súd 03.07.2013 sa žalobca prostredníctvom zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 957,51 eura s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 23.12.2011 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Odôvodnil ju tým, že so žalovaným uzavrel zmluvu č. A3138536 (ďalej len „zmluva 1“) a zmluvu č. A4563521 (ďalej len „zmluva 2“), ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky (ďalej len „VP“). V zmysle predmetných zmlúv vypožičal žalovanému 2 SIM karty, ktoré žalovanému umožňovali využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom a ku ktorým boli priradené účastnícke telefónne čísla: XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX. V snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody v časti zmluvnej pokuty vo výške 497,91 eura s tým, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie (ďalej len „MT“) bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka (Rozsudok KS Prešov so sp. zn. 6Co/91/2011), v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Žalobca sa touto žalobou v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný MT Nokia 6500 slide, a to vo výške 239,- eur (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou MT a jeho akciovou cenou, t.z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal MT za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovanému bola predĺžená zmluvná viazanosť v súlade s

dodatkom k zmluve čl. 2 bod 2.6 dodatku. Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a MT za akciovú cenu splnil, avšak žalovaný si svoju základnú povinnosť (t. j. zotrvať v zmluvných vzťahoch počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplnil. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanému neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovaného a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovaného. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku žalobca ustanovenia zmluvy (konkrétne Dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo, dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaný si bol v zmysle Dodatku vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT. Okrem škody za akciovú MT žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za MT boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej skutočnej škody je nasledovný: akciová cena 1,- euro, predajná cena 240,- eur, uplatnená škoda/výsledná suma 239,- eur. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 718,51 eura vyfakturovaných v období 08/2011 - 10/2011. Žalobca pokusom o pokonávku z 08.12.2011 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za MT, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote, na ktorú žalovaný nereagoval žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky za poskytnuté služby. Uplatnený úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy, počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 23.12.2011, odôvodnil poukazom na čl. 11, bod 11.14 VP. Uplatnená pohľadávka voči žalovanému teda predstavuje okrem sumy za neuhradené služby vo výške 718,51 eura aj nárok na zaplatenie škody vo výške 239,- eur. V prípade, ak súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodné osobitného zreteľa považoval uplatnenú škodu za neprimerane vysokú, ponechal na voľnom rozhodnutí súdu, akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť, žalobcovi prizná.

Žalobca podaním zo dňa 23.08.2013, doručeným súdu 28.08.2013, na výzvu súdu uviedol, že k prvému porušeniu zmluvných podmienok došlo zo strany žalovanej neuhradením faktúry č. 8783468803 zo dňa 23.09.2009. Proces odpájania a pripájania SIM karty z dôvodu neuhrádzania faktúr za poskytnuté služby žalovaným bol nasledovný: 19.10.2009 - odpojenie SIM karty - neplatič, 24.10.2009 - zaslaný list po odpojení, 07.01.2010 - zaslaný pokus o pokonávku, 28.01.2010 - úhrada dlhu za poskytnuté služby, 02.02.2010 - pripojenie SIM karty + odpustenie zmluvnej pokuty, 20.07.2009 - zmena viazanosti - predĺženie o 105 dní, 17.10.2011 - odpojenie SIM karty - neplatič, 24.10.2011 - zaslaný list po odpojení, 08.12.2011 - zaslaný pokus o pokonávku. Keďže dlh nebol zo strany odporcu uhradený bol podaný návrh na vydanie platobného rozkazu. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že žalobca v dobrej vôli niekoľkokrát vyšiel žalovanému v ústrety a znovu pripojil SIM kartu aj napriek opakovanému nedodržaniu zmluvných povinností. SIM karta žalovaného bola odpojená spolu 105 dní. Zmluvná viazanosť bola predĺžená o dobu odpojenia, teda o 105 dní v zmysle čl. 2 bod 2.6 a počas tohto obdobia nebol žalovanému účtovaný dojednaný mesačný paušál.

Žalovaný vo výpovedi na pojednávaní 23.09.2013 uviedol, že nespochybňuje to, čo tvrdí žalobca v podanej žalobe. Je pravdou, že uzatvoril so žalobcom dve zmluvy a pri uzatvorení jednej z nich mu bol vydaný jeden mobilný telefón zn. Nokia slide. Zarába mesačne tých 600,- eur v čistom, ale cez zimu zarába o niečo menej.

Súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčasť podaním zo 16.09.2013 ospravedlnil a žiadal konať a rozhodnúť v jeho neprítomnosti na základe ním predložených dôkazov.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že účastníci konania uzavreli celkovo 2 zmluvy o pripojení, konkrétne 14.08.2007 Zmluvu č. A3138536 (zmluva 1), ku ktorej dňa 05.09.2009 uzavreli dodatok s prílohou č. 1 k nemu („Výmeny 2009“ zo dňa 26.08.2009) a 05.09.2009 Zmluvu č. A4563521 (zmluva 2).

Predmetom zmlúv v znení dodatku k zmluve 1 bola dohoda účastníkov ohľadne poskytovania telekomunikačných služieb so zvoleným účastníckym programom u zmluvy 1 v znení dodatku k nej z 05.09.2009, Volania do všetkých sietí 100 + Nonstop s bonusmi ponuky „Výmeny 2009“ zo dňa 26.08.2009, s aktiváciou služby Orange World TV a u zmluvy 2 účastnícky program Majster paušál za 1 euro so službami CLIP, Roaming - s blokovaním prichádzajúcich hovorov v roamingu. Prideleným SIM kartám boli pridelené telefónne čísla XXXXXXXXXX (zmluva 1) a XXXXXXXXXX (zmluva 2).

Predmetom dodatku k zmluve 1 bol o.i. aj predaj 1 ks MT zn. Nokia 6500 Slide z majetku žalobcu so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jej spotrebiteľskej ceny) s DPH vo výške 1,- euro (čl. 1 bod 1.2 dodatku). V čl. 2 bod 2.3 dodatku bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov, na obdobie ktorej bola v bode 2.5 dodatku pre prípad porušenia zmluvných povinností žalovaným, uvedených o.i. v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä, ale nielen, nezaplatenie splatnej ceny za služby) dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 497,91 eura.

Žalovaný nezaplatil v lehote splatnosti cenu služieb, ktoré mu boli vyúčtované faktúrami žalobcu, vyfakturovaných v období od 08/2011 až 10/2011 v celkovej výške 718,51 eura.

Listom z 08.12.2011 označeným ako „pokus o pokonávku“ žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie splatnej pohľadávky vzniknutej za vyššie uvedené obdobie (zúčtovacie obdobie 08/2011 vo výške 662,28 eura, 09/2011 vo výške 48,27 eura, 10/2011 vo výške 7,96 eura) spolu vo výške 718,51 eura v lehote do 22.12.2011 na tam uvedený žalobcov účet. Súčasne ho vyzval, aby v tejto lehote zaplatil aj zmluvnú pokutu vo výške 497,91 eura.

Z doložených interných dokladov žalobcu, v ktorých obsiahnuté údaje žalovaný nespochybňoval, vyplýva, že z dôvodu opakovaného omeškania žalovaného s platením úhrad za poskytnuté služby tomuto boli viackrát odpojené SIM karty a k ich znovupripojeniu došlo po úhrade dlhu. Za obdobia, kedy bol žalovaný odpojený, tomuto neboli účtované mesačné paušály. V súvislosti s tým bola žalovanému predĺžená zmluvná viazanosť v súlade s bodom 7 dodatku k zmluve 2 a čl. 2 bod 2.6 dodatku k zmluve 1 (podľa nich žalovaný vyjadril súhlas, že ak počas doby platnosti tohto dodatku dôjde na základe jeho žiadosti alebo z dôvodov jeho zavinenia k dočasnej deaktivácii pridelenej SIM karty a v dôsledku toho k obmedzeniu alebo k prerušeniu poskytovania služieb podľa zmluvy o pripojení, že doba, po ktorú nebude z týchto dôvodov používať tieto služby, sa mu nezapočíta do doby viazanosti).

Podľa doloženého interného dokladu žalobcu, údaje z ktorého žalovaný nerozporoval, predajná (nezľavnená) cena MT, predaného a prevzatého žalovanou pri uzavretí dodatku k zmluve 1 predstavovala 240,- eur s DPH (č. I. 21 spisu). Rozdiel medzi uvedenou nedotovanou predajnou cenou a „zľavnenou“ cenou (symbolické 1,- euro vrátane DPH) predstavoval sumu 239,- eur a v takejto výške si žalobca uplatnil náhradu škody tvrdiac, že ide o skutočne vzniknutú škodu. Okrem uvedenej škody bol predmetom konania aj nárok žalobcu na zaplatenie pohľadávky z titulu doposiaľ nezaplatených úhrad za poskytnuté, vyúčtované a už splatné úhrady za elektronické komunikačné služby v celkovej výške 718,51 eura spolu s úrokmi z omeškania zo žalovanej istiny za uplatnené obdobie plynúce odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty poskytnutej žalobcom žalovanému v pokuse o pokonávku z 08.12.2011.

Predmetné zmluvy sú svojim charakterom spotrebiteľskými zmluvami (§ 52 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase ich uzavretia, resp. uzavretia dodatku k zmluve 1) keďže boli uzavreté medzi žalobcom ako dodávateľom elektronických komunikačných služieb, konajúcim pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaným ako fyzickou osobou - spotrebiteľom, nekonajúcim pri ich uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Teda vzťahujú sa na ne aj ustanovenia OZ upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Takéto zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky). Vzťahujú sa na ne aj ustanovenia zákona č. 610/2003 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia predmetných zmlúv, pričom súd poukazuje najmä na ust. § 43 ods. 1, ods. 5 písm. b) a § 42 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. b) uvedeného zákona.

Z uvedených nárokov súd nepovažoval žiadny za taký, ktorý by vychádzal z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Pokiaľ ide o žalovanú výšku úhrad za dohodnuté služby vyúčtovaných žalovanému jednotlivými faktúrami (v počte 7 založenými v spise na č. I. 7 až 13 týkajúcich sa úhrad vyúčtovaných na podklade niektorej z vyššie uvedených zmlúv za obdobie august až október 2010, spolu na sumu 718,51 eura, z ktorých boli najneskôr splatnými dve faktúry splatné dňa 08.11.2011, v danej časti súd považoval uplatnený nárok za dôvodný, nesporný a preukázaný aj so zreteľom na výpoveď žalovaného, ktorý uviedol, že nespochybňuje to, čo tvrdí žalobca v podanej žalobe. Ohľadne dohodnutej splatnosti týchto úhrad súd poukazuje na čl. 11 bod 11.12 VP. Preto súd žalobe ohľadne sumy 718,51 eura vyhovel. Z tejto sumy súd s poukazom na § 517 ods. 2 OZ priznal uplatnený zákonný úrok z omeškania za žiadané obdobie, t.j. počnúc dňom 23.12.2011, čiže odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na jej zaplatenie poskytnutej žalobcom žalovanému v pokuse o pokonávku listom z 08.12.2011, keď k uvedenému dňu, ktorému predchádzala splatnosť všetkých žalovaných faktúr, bol nepochybne žalovaný v omeškaní s touto časťou žalovanej istiny.

Žalovanú náhradu škody v súvislosti s dodatkom k zmluve 1 v celkovej výške 239,- eur si žalobca voči žalovanému uplatňoval z titulu zľavy poskytnutej na kúpnej cene odpredaného MT. Zľava zo spotrebiteľskej ceny MT bola totiž poskytnutá práve v súvislosti so záväzkom účastníka zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dohodnutú dobu 24 mesiacov a počas tejto doby plniť si svoje povinnosti vyplývajúce o.i. z bodu 2.3 alebo 2.4 dodatku. Už bolo uvedené, že žalovaný svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu a počas tejto doby riadne si plniť svoje povinnosti, vrátane (a predovšetkým) povinnosti riadne a včas uhrádzať fakturované úhrady za poskytnuté a dohodnuté služby, porušil. Doposiaľ žalobcovi neboli uhradené dohodnuté úhrady za poskytnuté služby vyúčtované cca 21 mesiacov pred uplynutím (predĺženej) doby viazanosti dohodnutej v dodatku k zmluve 1, pričom plnenie zmluvných povinností účastníkom počas dohodnutej doby viazanosti, predovšetkým povinnosti riadne platiť úhrady za v súlade so zmluvou poskytnuté služby, bolo zabezpečené zmluvnou pokutou dojednanou vo výške 497,91 eura, ktorú si ale žalobca neuplatňoval, ale žiadal priznať výlučne škodu, ktorá mu vznikla tým, že sa mu prostredníctvom dojednaných úhrad za poskytované služby počas dohodnutej doby viazanosti nevrátila suma poskytnutej zľavy. Žalobca vstupoval do zmluvného vzťahu so žalovaným s tým, že tento bude trvať (minimálne) po dohodnutú dobu viazanosti a benefity, ktoré v tejto súvislosti žalovanému poskytol aj v podobe zľavy z predajnej ceny MT, sa mu počas tejto dohodnutej doby viazanosti vrátia v rámci platieb za dohodnuté služby (dojednaný „paušál“). Tým, že žalovaný svoje povinnosti nedodrжал, došlo k predčasnému ukončeniu poskytovania služieb a časť z poskytnutých zliav, ktorých vrátenie žalobca dôvodne očakával, sa mu nevrátila. Tým vznikla žalobcovi škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s porušením uvedenej zmluvnej povinnosti žalovaného (§ 420 ods. 1 OZ).

Pokiaľ ide o výšku škody, návratnosť zľavy vo výške 239,- eur pri dohodnutej dobe poskytovania služieb 24 mesiacov podľa dodatku k zmluve 2, táto predstavovala v prepočte na mesiac 9,96 eura. Ak žalovaný z dohodnutej doby viazanosti si vôbec nesplnil svoje povinnosti platiť úhrady za poskytnuté služby po uplynutí necelých 21 mesiacov z dohodnutej 24 mesačnej doby viazanosti (zohľadniac v tomto smere predĺženie doby viazanosti o obdobia odpojenia žalovaného, ktorá bola predĺžená z pôvodnej doby 05.09.2011 o 105 dní do 19.12.2011), zo zľavy vo výške 239,- eur obdobiu 3 mesiacov a 10 dní zodpovedá suma 33,20 eura. Týmto spôsobom súd určil výšku škody žalobcu, ktorú mu porušením zmluvnej povinnosti spôsobil žalovaný. K priznanej škode 33,20 eura súd priznal zo žalovaného úroku z omeškania úrok za obdobie od 12.09.2013, keďže žalovaný sa so zaplatením tejto sumy mohol dostať do omeškania najskôr uvedeným dňom (žaloba bola doručená žalovanému 10.09.2013, takže náhrada škody sa stala s poukazom na § 563 v spojení s § 492 OZ splatnou 11.09.2013 a nasledujúci deň bol potom prvým dňom omeškania žalovaného). Túto žalobu totiž súd považoval za prvú kvalifikovanú výzvu žalobcu na náhradu škody, keďže žalobca nepreukázal, že by mal skôr vyzvať žalovaného na zaplatenie práve daného nároku, tvoriaceho súčasť predmetu konania (do podania žaloby tento žalovaného vyzval len na zaplatenie úhrad za poskytnuté služby a tiež na zaplatenie zmluvnej pokuty). Priznaná výška

úroku je v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013.

Vo zvyšnej časti uplatnený nárok na náhradu škody (v rozsahu prevyšujúcom priznanú sumu 33,20 eura, t.j. ohľadne sumy 205,80 eura vrátane uplatneného úroku z omeškania z uvedenej sumy, ako aj uplatnený úrok z omeškania nad rámec priznaného úroku zo sumy 33,20 eura) ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že priznal žalobcovi majúcemu prevažný úspech vo veci, proti žalovanému na náhradu ich pomernej časti, vyjmúc trov právneho zastúpenia, ktoré súd žalobcovi vôbec nepriznal, nepovažujúc trov právneho zastúpenia za náklady nevyhnutne potrebné a účelne vynaložené v súvislosti s týmto konaním. Z celkového predmetu konania predstavujúceho po vyčíslení uplatnených úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku sumu 1.108,84 eura mal žalobca úspech (po vyčíslení priznaných úrokov opäť ku dňu vyhlásenia rozsudku) ohľadne sumy 865,33 eura, čo predstavuje 78 % a vo zvyšných 22 % predstavujúcich úspech žalovaného, bol žalobca neúspešný, na základe čoho jeho tzv. čistý úspech predstavuje 56 %. Žalobcovi vyjmúc trov právneho zastúpenia vznikli ďalšie trov z titulu zaplateného súdneho poplatku za podanú žalobu vo výške 57,- eur, z čoho 56 % predstavuje priznaných 31,92 eura. Náklady, ktoré mali žalobcovi vzniknúť v súvislosti s jeho zastúpením advokátom a aj to splnomocneného žalobcom len na podanie žaloby, súd považuje za neúčelne vynaložené, ktorých výška pomerne výrazne navyšuje žalovanú pohľadávku a potencionálne takýto postup (v prípade úspechu žalobcu) môže byť nástrojom k jednoduchému vytváraniu zisku na úkor protistrany. Súdu je známe z jeho úradnej činnosti, že žalobca dlhodobo zabezpečoval všetky činnosti súvisiace s uplatnením svojich pohľadávok na súde voči svojim zákazníkom (bývalým zákazníkom) výlučne prostredníctvom svojich pracovníkov a až v poslednom období niekoľkých mesiacov, bez nejakého relevantného dôvodu, začal využívať služby advokáta na spísanie žalôb a ich podanie na súd, v súvislosti s čím si uplatnil odmenu za 2 úkony právnej služby, na ktoré bol žalobcom splnomocnený (prípravu a prevzatie zastúpenia, podanie žaloby), ktorých výška v danom prípade predstavuje vrátane DPH celkovo 142,22 eura. Pritom nedošlo k žiadnej výraznejšej zmene ani samotnej štruktúry a obsahu žalôb a v nich obsiahnutej právnej argumentácie. Všetky takéto žaloby majú typizovanú podobu, do ktorej pisateľ žaloby len dopĺňa potrebné údaje spôsobilé ju individualizovať voči konkrétnemu žalovanému (identifikačné údaje ohľadne žalovaného, výška žalovanej sumy, jej rozdelenie na sumu pripadajúcu na neuhradené služby, zmluvnú pokutu a škodu s rovnakým vzorcom výpočtu škody, označenie čísla zmluvy o pripojení, vymedzenie obdobia neplatenia atď.), ktoré dopĺňované údaje sú v žalobe uvádzané hrubším písmom. Na takúto činnosť je priam luxusom využívanie právnych služieb, čoho dôkazom je aj to, že doposiaľ si dlhodobo tieto činnosti zabezpečoval žalobca sám. Súd teda nepovažuje náklady spojené so zastúpením žalobcu advokátom na vykonanie úkonov, na ktoré bol žalobcom splnomocnený, za náklady nevyhnutné pre riadne uplatňovanie alebo bránenia práva na súde, ktoré by mala znášať procesne neúspešná (prevažne neúspešná) protistrana, a preto tieto náklady (trovy právneho zastúpenia) v rámci rozhodovania o priznaní pomernej časti trov konania žalobcovi, zodpovedajúcich pomeru jeho úspechu v konaní, nezohľadňoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).